

Verbonden in gebed Fraternité de Tibériade

Andy en broeder Joseph wensen jullie een goed nieuw schooljaar!

Beste biddende vrienden,

Vrede en vreugde!

We zijn alweer in een nieuw seizoen, de herfst, met zijn eigen karakter dat ons meer tot verinnerlijking brengt. De herfst is altijd een zoetzuur seizoen geweest, een noodzakelijke overgang, die soms abrupt is, tussen zomer en winter. Je moet geleidelijk aan dit seizoen wennen, geleidelijk aan deze tijd leren waarderen met zijn mooie

Wandeling met de San Damiano-jongeren

koele dagen, met zijn bijzonder licht, de flamboyante kleuren van de bomen, de geur van natte bladeren in de vroege ochtend.

Toegegeven, de herfststregens en de alledaagse grauwhed zijn niet voor iedereen gemakkelijk, maar wat ik aan het begin mooi vind is de verscheidenheid aan kleuren die de bomen om ons heen siert. De schoonheid van dit schouwspel verwondert mij vaak. Maar deze “verbonden in gebed” is geen beschouwing over het weer, het wil in herinnering brengen wat wij tijdens de zomer hebben beleefd en welke toekomstperspectieven voor ons open liggen.

Ja echt, wij hebben de afgelopen maanden heel mooie dingen mogen beleven. Er zijn veel gebeurtenissen om over te praten, maar ik belicht er vooral twee. In chronologische volgorde allereerst het mooie feest voor 25ste verjaardag van de gemeenschap van de zusters, gekenmerkt door zeer mooie en zoete vreugde. En dan, de plechtige geloften van br. Roger en br. Simon, een broeder uit Congo en een broeder uit China. De verbintenis van onze twee broeders belicht de universele familie die wij willen worden.

Inzake de zomerkampen onthoud ik vooral de evangelische stoutmoedigheid van sommige jongeren die één van hun vrienden hadden uitgenodigd om een kamp te komen bijwonen. Deze ijver is echt trefkend. Het is het teken van een vertrouwen dat in hun hart geboren is.

Maar het mooiste was om de Heer aan het werk te zien in hun harten. Wij waren getuige van Zijn werking. Wat een vreugde om te zien hoe die jonge genodigden zelf door de Heer werden geraakt en vol enthousiasme terugkeerden. Het vuur van het Evangelie wordt doorgegeven.

Wij voelen aan dat hier een zaadje van hoop werd gezaaid dat wij moeten helpen groeien. Om deze missionaire stoutmoedigheid te ondersteunen, zullen we dit jaar nog meer aandacht besteden aan de gebedsgroepen van jongeren en gezinnen, evenals deze op de studentenkoten. Het zijn leefgemeenschappen en ontmoetingsplaatsen waar de overdracht van het geloof op een heel eenvoudige manier kan gebeuren door samen te leven en te bidden. Het evangelie wordt door het leven overgedragen. In de huidige gezondheidssituatie zal het waarschijnlijk moeilijk zijn om grote evenementen te organiseren. Maar dat mag ons helemaal niet ontmoedigen.

God handelt meestal in het verborgene. Dit is wat je het *“Principe van Abraham”* (G. Lohfink) zou kunnen noemen. Al in het Oude Testament zien wij deze rustige manier van handelen door God. Om de wereld te redden, begon Hij door een onbekende man, Abraham, te roepen. Deze ging op weg met de belofte dat door hem alle families van de aarde gezegend zouden worden. Tijdens zijn openbare leven ging Jezus eten met tollenaars en zondaars om harten om te vormen tot een ge-

meenschap. Hij ging aan tafel zitten. Dit principe van Abraham, dat een principe is van nederigheid, kan in de huidige context stimulerend zijn. Dingen doen op het niveau van de mensen en je samen verwonderen over wat God in ons leven teweegbrengt.

In dezelfde zin willen wij de “start-ups” aanmoedigen. Wij merken allemaal dat het helaas moeilijk wordt om mensen die “afgehaakt” hebben terug naar de kerk te trekken. Anderzijds is het over het algemeen niet zo moeilijk op om ze bij zich thuis uit te nodigen. Deze situatie mag ons niet ontmoedigen, maar leert ons te herontdekken dat het op deze manier is dat het christelijk geloof zich heeft verspreid. In het evangelie van Lucas en de Handelingen van de Apostelen kunnen wij lezen dat Jezus en de apostelen vaak aan tafel worden uitgenodigd voor een maaltijd. De tafel is een mooi symbool van gemeenschap.

Montage van de nieuwe tent-kapel

Broeder Bart en broeder Séraphim

De start-up is een klein initiatief dat wordt opgestart. Wat wij voorstellen is om van uw huis een kleine spirituele start-up te maken, een kleine huiskerk waar de vreugde van het christelijk geloof zich verspreidt. Hoe een start-up opstarten? Het is heel eenvoudig, er zijn geen duizend vergaderingen te organiseren en er is geen lening bij de bank nodig. Neen, concreet stellen wij voor dat u een

eenvoudige bijeenkomst bij u thuis organiseert, eventueel met een maaltijd, met een paar “zoekende” vrienden, collega’s of burens. Wij staan klaar om u te komen helpen om een getuigenis te geven, een beet-

je onderricht dat de dialoog kan voeden, gevolgd door een heel eenvoudig gebedsmoment. Er gebeuren veel dingen in de harten.

Tenslotte wil ik ook vertellen over “Holy Bible”, een kleine groep van mensen die samen de Bijbel willen lezen en bestuderen. Wij komen van tijd tot tijd bij iemand thuis om te bidden en over de Bijbel te spreken. Elke bijeenkomst is een gelegenheid om te ontdekken hoe het Woord van God echt voedsel is voor ons geestelijk leven.

Vóór ons ligt een tijd open voor nieuwe creativiteit bij de verkondiging van het Evangelie. Moge de vreugde van het Evangelie over ons komen en moge Jezus elke dag meer en meer het hart van ons leven worden. Beste vrienden en vriendinnen, wij danken jullie voor jullie gebed en jullie verbondenheid. Wij werken allemaal samen voor de komst van het Koninkrijk van God. Veel geluk iedereen. Wij zijn Gods medewerkers.

Broeder Bart

EEN ANDERE ZOMER, TERUG NAAR DE BRON!

Aan het begin van de zomer, en geconfronteerd met de bijzondere hygiënische omstandigheden die jullie kennen, lagen er twee oplossingen voor ons open: de kampen annuleren of creatief zijn. Wij kozen voor de tweede optie. En wat een vreugde om ons niet te laten ontmoedigen, maar om de realiteit onder ogen te hebben durven

zien en ons eraan aan te passen. Elk kamp was een echte herontdekking van de genade van de kleine aantallen, uitgebreide broederlijke ontmoetingen, diepgaande uitwisselingen. En de Heer heeft gehandeld zoals Hij weet hoe hij het moet doen, met tact en discretie, met de *“zachte stem van de stilte”* die

Hem eigen is. Ik was er bevoorrechte getuige van toen ik de eucharistie ging opdragen en de verzoeningsavond bijwoonde op de twee opeenvolgende kampen van de Kinderen van de Oogst. De oprechtheid en volwassenheid van de biechten die ik heb gehoord, lieten mij de werking van de genade van de Heer met mijn vingertoppen aanraken. Evenzo, tijdens de *“dag outside”* van één van de drie weken van de San-Damiano-jongeren, tijdens dewelke wij een korte wandeling in het bos maakten met een gebedsmoment aan de voet van de bomen, daarna een picknick waar iedereen zijn worst grilde; wat een diepe uitwisselingen, wat een eenvoudige en mooie broederschap tussen deze jongeren! Over deze jongeren die ik opmerkelijk vond in deze Covid-tijd waarvan wel eens wordt gezegd dat ze hoogmoedig, verwend, onverschillig zijn... Ik zag jonge mensen die deze nieuwe levensomstandigheden totaal hebben aanvaard, die alles in het werk hebben gesteld om vast te houden aan afstandsonderwijs, die samenkomsten en uitstappen met vrienden hebben opgegeven; die nieuwe ruimtes van solidariteit hebben gecreëerd, die nadenken over de betekenis van wat wij ervaren.

Kortom, jonge mensen die veel meer verantwoordelijk en creatiever zijn dan wat bepaalde journalisten (en sommige wetenschappers) erover vertellen!

De gezinskampen, verdeeld over drie locaties om de bubbels van 50 te respecteren, waren van hetzelfde niveau als vorig jaar. In Lavaux hebben wij een week door-

gebracht met de patriarch Jacob en zijn vrouwen Lea en Rachel. Het samen onderzoeken van deze “oude” teksten uit het boek Genesis was een bron van grote hoop. Ieder voelde zich verbonden met dit verhaal waar zonde en redding, vijandigheid en vergeving worden vermengd. Want tenslotte is elk van onze levens ook een verhaal van redding, waar, samen met de Heer, iedereen doet wat hij kan zodat liefde zegeviert over hetgeen verdeelt, en waar God altijd doet wat Hij op een avond tegen Jacob zei: “Ik ben met u, ik zal u behoeden waar gij ook gaat, en u terugvoeren naar dit land. Want ik zal u niet verlaten tot ik mijn belofte heb vervuld.” (Gn 28,15)

Ondertussen vond ook het kamp van de Zaaiers van het Evangelie plaats. Zij brachten onze “Zetor”-tractor terug, volledig nieuw in het groen geverfd, en overal in witte letters beschilderd met verzen uit het Nieuwe Testament, aanroepingen van de Heilige Geest, namen van de apostelen. Deze oude, trouwe werker heeft een nieuwe jeugd gevonden, net als wij die uit al deze kampen kwamen! Eer aan U Heer, eer aan U!

Broeder Benoît

25 JAAR VAN DE ZUSTERS: DANK AAN DE HEER!

Deze 8 september 1995 staat nog steeds goed in mijn geheugen gegrift. Ik kwam aan in Tiberiade met mijn kleine rugzak na 3 dagen stappen, de tijd om mijn geliefde familie te “verlaten” om mij bij mijn nieuwe familie te voegen. 8 september is de dag van de geboorte van de Maagd Maria, het is ook de dag van de “geboorte” van de kleine tak van de zusters. Broeder Marc en de 6 andere broeders verwelkomden mij heel broederlijk tijdens de eucharistie, met een lied dat

zij voor die gelegenheid hadden geleerd: *“Zoals de bruidegom blij is met zijn bruid, zo zal uw God zich verblijden in u...”* (Jes. 62,5) Het was het begin van een groot avontuur, op initiatief van de Liefde van de Heer en zijn Voorzienigheid, die nooit moe wordt om al onze stappen te begeleiden, om een steeds voller en waarachtiger leven voort te brengen.

De afgelopen jaren heb ik de gelegenheid gehad om mijn verhaal te herlezen en ik verwonder mij langzamerhand dat alles een GESCHENK van God is, een geschenk dat in onze handen is gelegd om iets moois en vruchtbaars te maken voor onze broeders en zusters, voor de wereld. Ja, *“want zelfs al ons werk hebt gij in ons verricht”* (Jes 26,12), heel discreet, heel liefdevol, maar heel reëel. Het is een lange bevalling om uit onszelf geboren te worden en tegelijkertijd een opwindend avontuur, dat een leven lang duurt, met zijn gelukkige of pijnlijke en uiteindelijk glorievolle gebeurtenissen en periodes. De Heer is deze Goede Herder die ons de hele weg op zijn schouders en in zijn hart draagt!

Zuster Agnès en de Goede Herder

Misschien is de grootste leerervaring het geduld met onszelf. *“Kijken naar onze wonden en onze beperkingen met liefde, om er plekken van liefde van te maken”*, vertelde zuster Lisa ons tijdens onze retraite in de gemeenschap. En ik moet zeggen dat mijn zusters mij enorm hebben geholpen door hun vriendelijkheid, hun barmhartigheid, hun zusterlijke aandacht van elke dag: een klein woordje van aanmoediging, van dankbaarheid, een ontvangen of gegeven vergeving, maaltijden die met veel zorg zijn bereid, het gedeeld gebed en werk, de momenten van ontspanning... Alles is er, het is in dit eenvoudige dagelijkse leven dat het essentiële wordt beleefd, waarmee de gemeenschap druppelsgewijze wordt opgebouwd. Leven in het hart van zo'n mooie schepping is voor mij ook een heel sterk woord van liefde

van de Heer, een blijvende zegen. *“De aarde is vervuld van Uw Liefde!”* (Ps. 32). Gisteren, in de kluis, zag ik de schapen vredig rusten in de schaduw op het gras waarop ze daarnet nog hadden gegraasd. De Heer leek mij te zeggen: *“Doe zoals hen: neem de tijd, blijf bij mij, laat mijn Woord in je neerdalen, zodat het honing voor je hart wordt, voedend en versterkend.”*

Bedankt dat jullie op 6 september in grote getale zijn gekomen voor deze dankzegging. De tot kapel omgebouwde weide was prachtig, helemaal versierd met bloemen en helemaal verlicht door de zon. Maar het was vooral jullie aanwezigheid die ons erg blij maakte. Wij proefden iets van de vreugde van het Koninkrijk van God. Het was zo mooi om achteraf van gedachten te wisselen rond een picknick, een kopje koffie dat met veel liefde werd uitgedeeld door de jongeren die ons kwamen helpen! Dank U Heer voor alles wat U ons gedurende deze 25 jaar te beleven hebt gegeven. Dank voor het geschenk van elke zuster en deze prachtige kleine kudde waarvan U de Goede Herder bent!

“De sterren schitteren met vreugde vanuit hun wachtpost; hij roept hen en zij antwoorden: ‘Hier zijn wij!’ Zij schitteren met vreugde voor Hem die hen heeft geschapen. Hij is onze Heer.” (Ba. 3,33–36)

Zuster Agnes

“VERKONDIG HET EVANGELIE AAN HEEL DE SCHEPPING!” EEUWIGE GELOFTEN VAN BROEDER SIMON EN BROEDER ROGER

“HOE KAN IK AAN DE HEER TERUGSCHENKEN AL HET GOEDE DAT HIJ AAN MIJ DEED?” (Ps. 115,12)

Ik maak graag van deze gelegenheid gebruik om al degenen te bedanken die bij mijn geloften aanwezig waren en voor mij hebben gebeden. DANKJEWEL! Het schrijven van dit woordje is ook een gelegenheid voor mij om terug te kijken op deze acht jaar die ik heb doorbracht in de gemeenschap en om de wonderen te zien die God in mijn leven heeft verricht.

Ik ben in China geboren, in een gelovig en praktiserend gezin waar ik veel heb ontvangen. Vooral tijdens momenten van gebed met het gezin, die voor mij niet altijd evident waren, maar die wel een sterke indruk op mij maakten. Ik herinner mij nog het beeld van mijn moeder die op haar knieën bad. Mijn relatie met Jezus werd geboren en werd gevoed door deze momenten van gebed en gezinssamenkomsten.

Toen ik 15 jaar was, kreeg ik een ongeluk met mijn fiets op weg naar huis van school. Ik bad tot Jezus om mij tegen dit ongeluk te beschermen en beloofde Hem dat ik mijzelf in ruil daarvoor aan Hem zou geven. Dit voorval ging als een wolk door mijn hoofd voorbij totdat ik deelnam aan een kamp voor jonge christenen waarvoor mijn nicht mij had gevraagd hem te vergezellen. Tijdens een aanbidding herinnerde ik mij mijn belofte aan Jezus. Ik voelde toen zo'n vreugde dat ik voor Jezus wilde dansen. Ik vertelde de priester bij wie het kamp plaatsvond over dit alles. Hij bood aan om bij hem thuis te blijven voor een retraite die zou volgen op het kamp. Het was tijdens deze retraite dat ik mijn eerste contact had met de gemeenschap van Tiberiade.

Broeder Simon

Ik was erg geraakt door een foto van onze drie ezels die tegen elkaar aanschuurden. Deze foto inspireerde mij, alsook het broederlijk leven en het plezier van samenleven. De vreugde en eenvoud van broeder Emmanuel maakten ook een sterke indruk op mij. Na verschillende ontmoetingen met hem kreeg ik de uitnodiging om naar Tiberiade te komen om daar — zonder enige verplichting — een sabbatjaar door te brengen. Tijdens een weekend met jonge mensen ervoer ik een kracht en een behoefte om terug te keren. Ik vroeg of ik als broeder in Tiberiade mocht intreden.

Acht jaar zijn nu al verstreken. Het is een pad van menselijke en spirituele groei geweest, dat niet altijd gemakkelijk is geweest. Maar dankzij de gemeenschap en de mensen die de Heer op mijn pad heeft gezet, heb ik moeilijkheden kunnen overwinnen, waardoor ik elke dag stap voor stap dichterbij de Heer ben gekomen.

Ik dank de Heer voor deze gemeenschap van Tiberiade die ik van Hem heb ontvangen en waarin ik mij vrijwillig voor het leven wil inzetten om Christus beter na te volgen en Hem meer lief te hebben. Ik vertrouw mijzelf toe aan jullie gebed. Moge de Naam van God gezegend zijn voor altijd en eeuwig.

Broeder Simon

“MIJN HART PRIJST HOOG DE HEER, VAN VREUGDE JUICHT MIJN GEEST OM GOD, MIJN REDDER!” (LUC. 1,46-47)

 Dat ik het evangelie predik, is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig.” (1 Kor. 9,16) De heilige Paulus verkondigt het evangelie totaal belangeloos, waardoor hij volledige vrij wordt ten dienste van al diegenen wier leven hij deelt, om hen zo voor Christus te winnen. Net als Paulus was ik gepassioneerd door de liefde van Christus. Ik wilde deze schat die ik ontdekt had en die Christus is, niet enkel voor mijzelf houden. Ik voelde in mij dit verlangen om Jezus aan alle jongeren te verkondigen, deze behoefte om al diegenen te gaan zoeken die ver van het

Broeder Roger

geloof zijn afgedwaald, om hen terug te brengen naar de Kerk. Toen ik klaar was met mijn studies, vertrouwde ik broeder Benoît toe dat ik mij bij de fraterniteit wou aansluiten. Waarom deze keuze? Ik zou zeggen dat het een mysterie is, iets dat mij overstijgt. Maar er zijn twee dingen die mij in Tiberiade aantrokken: de directe verkondiging van het evangelie — om de uitdrukking van broeder Marc te gebruiken: om *“Jezus ronduit te verkondigen”*, het verwelkomen van jonge mensen, de eenvoud van leven, de nabijheid van de armen zoals bij Sint Franciscus van Assisi.

Ik zou hier graag enkele ervaringen met jullie willen delen uit de eerste jaren van vorming voor het religieuze leven in Tiberiade. Ik ontdekte het kloosterleven, de handenarbeid, de lectio divina, broederlijk samenleven en de aanbidding, het delen van de bezittingen zoals in de eerste gemeenschap in de Handelingen van de Apostelen. De verkondiging van deur-tot-deur was nieuw voor mij, naar de plaats gaan waar de mensen wonen om hen het Goede Nieuws van de redding te verkondigen.

Ik wil broeder Marc bedanken voor het sturen van de broeders om een fraterniteit op te starten in Congo. Dank aan mijn zeer dierbare broeders, Benoît, Joseph, Pascal en Cyrille, omdat zij aan de oproep van de Heer hebben beantwoord. De sluiting van het huis in Congo was voor mij een pijnlijk moment. Maar vandaag ben ik missionaris in België. Ik besluit mijn getuigenis in dankzegging door het Magnificat te zingen zoals de Maagd Maria het zong: *“Mijn hart prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn geest om God, mijn redder.”* (Luc. 1,46–47) Wat ben ik blij dat ik mijn eeuwige geloften kan afleggen, zodat ik mijn hele leven in deze fraterniteit kan leven en een al-terrein broedertje kan worden, een universele broeder.

Broeder Roger

“HEER, GIJ HEBT MIJ VERLEID EN IK BEN VERLEID GEWORDEN; GIJ HEBT MIJ GEGREPEN EN ZIJT ERIN GESLAAGD!” (JER. 20,7)

In het leven zijn er dagen met een bijzondere intensiteit. Maandag 31 augustus 2020 was er zo één. Na één jaar postulaat, en na dag op dag twee jaar noviciaat, was ik verheugd om op het feest van Maria Middelaars aller genaden, mijn tijdelijke geloften te kunnen afleggen. Wat te zeggen over zo’n gebeurtenis als het niet is dat het mij onmetelijk overtreft... Een paar uur vóór de ceremonie schreef ik bevend aan een vriend dat mijn angstig hart verwonderd was over zichzelf: *“Wie zijt Gij Heer? En wie ben ik?”* Deze reactie klinkt misschien vreemd aan de vooravond van mijn geloften. Maar hoe kun je niet verbaasd zijn over de onschatbare en onverdiende gave van Gods’ roep voor een arme persoon zoals ik? Echt, Heer, wat heb ik gedaan om zo’n groot geluk te verdienen? Wie ben ik om zo’n grote gunst te ontvangen? Maar bij dit gebed laat het Woord zijn eigen woorden in mij weerklinken: *“Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen te roepen, maar voor de zondaars...”* Ja, het is een zondaar die de Heer heeft gegrepen, zodat zijn kracht op nog manifester wijze wordt geopenbaard in mijn zwakheid.

Broeder François

Aan het begin van deze nieuwe fase in mijn leven voel ik mij als Simon Petrus in zijn lege vissersboot, en met nog wroeging in zijn hart over zijn pas begane verraad. Maar in de verte hoor ik mijn Geliefde mij roepen. Ik spring snel om diegene te pakken waar mijn hart van houdt. En wat is mijn vreugde om hem tegen mij te horen zeggen: *“François, hou je van mij?”* op een zo tedere toon dat ik zijn vergeving hoor. En ik antwoordde Hem: *“Ja, Heer, Gij weet alles, Gij weet heel goed dat ik van u houd.”* Bid dat mijn “ja” van vandaag het “ja” zal zijn voor altijd, dat het het “ja” zal zijn van elke dag...

Broeder François

HET VERBOND MET DE HEER ZICHTBAAR MAKEN

Ik vraag om de genade van de Heer en om het habijt van de fraterniteit te ontvangen." Mijn hart is vervuld van vreugde bij de gedachte dat ik eindelijk in staat zal zijn deze zin uit te spreken en gekleed te gaan in het habijt van de gemeenschap.

Een moeder die Tiberiade goed kent, was deze zomer verrast door mijn ongeduld voor die dag. Ik legde haar uit dat het ontvangen van het habijt voor mij een beetje lijkt op mijn verloving met de Heer en dat het daarom een belangrijke stap is in mijn toewijding als toegewijde vrouw. Het is ontroerend om te zien hoe deze moeder nu met bijna evenveel ongeduld en enthousiasme als ik wacht op mijn inkleding!

Het dragen van het habijt van Tiberiade is mijn verbond met de Heer zichtbaar maken. Het is een teken (voor anderen maar ook voor mij) dat mijn leven niet van mij is, maar dat ik nu een drievoudig toebehoren wil beleven, een drievoudige gave van mijzelf: aan God, degene die mij alles heeft gegeven, aan Tiberiade, maar ook breder aan de hele mensheid en aan iedereen die wij ontmoeten. Ik voel sterk mijn kleinheid in het licht van deze roeping om een gegeven leven te leven, gegeven aan God en aan mensen. Daarom vind ik het mooi dat wij bij het ritueel van het ontvangen van het habijt beginnen met het vragen van de genade van de Heer. Zonder dat, zonder de liefdevolle en vergevingsgezinde gave van God in mij, weet ik dat ik niet ver zal komen. Maar ik weet ook dat als God geeft, het altijd in overvloed is, alsof hij het niet zou kunnen nalaten om teveel voor ons te doen omdat hij zoveel van ons houdt. Dus werp ik mijzelf met vertrouwen in zijn armen en vertrouw ik de rest van mijn weg aan Hem toe.

Ik vertrouw mijzelf toe aan jullie gebed: moge God mij altijd bewaren om trouw met hem op weg te gaan, in Tiberiade, en moge hij mij open en volgzzaam houden voor zijn werk in mij.

Zuster Claire-Marie

Zuster Claire-Marie bij haar inkleding

KALENDER VAN DE FRATERNITEIT

OKTOBER

- Ma 5–Zo 11 Nazareth-week (geen ontvangst)
Za 17–Zo 18 WE voor de Zaaiers van het Evangelie
Za 17 Dag voor Kinderen van de Oogst
Za 17 Dag voor geëngageerde gezinnen
Zo 18 Profetische gezinnen
Vr 30–Zo 1 nov. WE voor de San-Damiano-jongeren (JSD)

NOVEMBER

- Ma 2–zo 8 Nazareth-week (geen ontvangst)
Ma 16–Zo 22 School van het hart
Za 28–zo 29 WE voor de Zaaiers van het Evangelie en de Kinderen van het Oogst
Zo 29 Dag voor de Profetische gezinnen

DECEMBER

- Za 5–Zo 6 WE voor de San-Damiano-jongeren (JSD)
Ma 14–Zo 20 School van het hart
Za 19 Buitendag voor de Zaaiers van het Evangelie
Ma 21–Vr 25 Nazareth-week (geen ontvangst)
Zo 27–Wo 30 Kerstkamp van de San-Damiano-jongeren (JSD)

JANUARI

- Nazareth-maand (geen ontvangst)

GEBEDSINTENTIES

1. Heer, wij bidden U voor alle landen die lijden onder oorlog, geweld, vervolging, armoede, natuurrampen. Wij vertrouwen U in het bijzonder Libanon, Syrië, Wit-Rusland, de Filipijnen, Congo toe... Kom en breng uw vrede en troost en geef ons een hart van medelijden dat zich laat raken door het lijden van onze broeders en zusters over de hele wereld.
2. Dank U Heer voor het geschenk van elke broeder en zuster, vooral voor degenen die de afgelopen weken een stap verder zijn gegaan in hun religieuze leven: voor Anna die net aan haar postulaat begint, voor zuster Claire-Marie die ingekleed werd, voor broeder François die zijn driejaarlijkse geloften deed, voor broeder Roger en broeder Simon die net hun eeuwige geloften hebben afgelegd. Heilige Geest, vervul ze met Uw gaven en laat Uw genade op hen rusten!
3. Wij hebben het genoeg dit jaar in het Sint Jan de Doper jaar te mogen verwelkomen: Jean-Elie, Viggo, Gustave in het huis van de broeders, Liepa en Pauline bij de zusters, Gunars en Karolis in Litouwen. Moge uw Heilige Geest hen de gaven laten ontdekken die in hen zijn gelegd en hoe u zij die in dienst van uw Koninkrijk kunnen stellen! Wij bidden tot U, Heer, voor alle jonge mensen die hun weg zoeken en die samen met U hun leven willen opbouwen!
4. Veel mensen vertrouwen hun gebedsintenties aan ons toe. Heer, U die elk bij naam kent, wij bergen ze in uw hart. Kom en verspreid de balsem van Uw tederheid, van Uw genade over wie lijdt, wachtend op troost, op vrede.
5. Laat ons niet verontrust zijn door wat de wereld vandaag doet, de Heer blijft bij ons. Kom, Heilige Geest, maak schatten van creativiteit in ons wakker om van ons bruggenbouwers te maken, om uw Koninkrijk te laten groeien als een vuur dat zich geleidelijk verspreidt.